

Jak udelat radost

Napsal uživatel Tomáš Zeno Václavík
Neděle, 01 Červenec 2001 01:00

Věřili byste, že ještě dnes je možné udělat někomu radost prostě tím, že mu zahrajete pár písniček? Pokud odpovídáte ne, tak možná změníte názor, přináším vám totiž důkaz.

To, co jsem prožil 22. června 2001 se jen těžko popisuje slovy, ale chci se s vámi o tento zážitek podělit nebo se o to alespoň pokusit. Hrál jsem toho večera jako předskokan (slovo předkapela je u mne jaksi nepatřičné) před skupinou Bonsai č. 3 na pódiu hotelu Ogar v Pozlovicích u Luhačovic. Byli jsme zvukařem upozorněni na to, že lidé sedící blízko pódia mají na tyto stoly rezervaci a proto nás pravděpodobně budou poslouchat nejvíce. Odehrál jsem svou část a po přestávce nastoupila Bonsai č. 3. Usadil jsem se v rohu pódia a pozoroval střídavě diváky a kapelu. Pak jsem si všiml jedné ženy, sedící u stolu přímo pod pódium, která se chovala nezvykle. Zpívala si totiž s kapelou. No dobrá, řekl jsem si, Bonsai č. 3 hraje téměř výhradně písně původní kapely Bonsai, která se stejnými písněmi vystupovala už v osmdesátých letech a jejichž autory jsou dnes už zemřelí František Stralczynský a Tomáš Poláček. A žena si zpívala dál, zpívala si i písně méně a ještě méně známé. Nebudu vás napínat, o přestávce se z ní vyklubala bývalá spolužačka Tomáše Poláčka z vysoké školy. Zнала ty písně z dob, kdy vznikaly. Patřila mezi první lidi, kterým byly tyto písně hrány a zpívány. A teď je slyšela od "mlad'ochů", kteří se je snaží (zaslouženě jejich kvalitě) obnovit a oživovat tak legendu zakladatelů kapely Bonsai. Přišla na pódium ke členům kapely a se slzou v oku jim děkovala a snažila se jim popsat, jakým krásným zážitkem je pro ni slyšet tyto písně po tak dlouhé době. Slova jí také docházela, něco podobného se asi lépe prožívá než vypráví, ale pro hudebníky z kapely to bylo to největší ocenění, jakého se jim mohlo od diváka dostat. A pro mne úžasná zkušenost, že i nenápadně vyhlížející koncert na druhém konci republiky může přinést silný zážitek a nejedno překvapení. Cítíte to taky tak?